

A vívódó nagyúr

Continuity note: This story draws from events and situations in Marvel Comics' *Star Wars* #51: *Resurrection of Evil*, and #52: *To Take the Tarkin*, which were scripted by David Michelinie.

A vívódó nagyúr

STAR WARS

A VÍVÓDÓ NAGYÚR

ÍRTA RYDER WINDHAM

FORDÍTOTTA THE MEDIUM

A vívódó nagyúr

- Mondja, hallott már Darth Vaderről, uram? – kérdezte a fiatal rohamosztagos.

Az idősebbik rohamosztagos felé fordította sisak takarta arcát, amint fiatalabbaik társa átsétált a kilövőállomáson. – Mit beszél, TK-813?

A fiatal hirtelen megállt.

- Darth Vader, uram. Ide jön.

Az idősebbikük a doboz alakú szállítóra emelte a tekintetét. A hajó éppen akkor érintkezett a talajjal, hajtóművei sűvöltése elhalkult.

- Vader nagyúr a hajón van?

- Nem – ingatta a fejét TK-813. – A *Tarkinon*.

A rohamosztagosok éppen a Hockaleg bolygó űrkikötőjében tartózkodtak. A Hockaleg a Patriim rendszer tagja, és éppen itt épült a Birodalom új, *Tarkin* nevezetű űrállomása. Az állomás a néhai Tarkin nagymoffról volt elnevezve, és egy ionágyút hordozott magával, továbbá felszerelték hiperhajtóművel és fejlett pajzssal. A konkáv tányér alakú ágyú a Halálcsillag fő lövegéhez hasonlított, mindez a nemrég elpusztult űrállomás hold alakja nélkül. A *Tarkin* jóval kisebb volt, mint a Halálcsillag, de még éppen akkora, hogy a Hockaleg egéről ki lehessen venni körvonalait.

A Birodalom a Hockalegen hagyott néhány emberi munkaerőt, hogy megbizonyosodjanak róla, hogy a lenti lakosság nem érdeklődik a *Tarkin* után. A rohamosztagos az ég felé emelte tekintetét.

- Ki mondta, hogy Vader nagyúr a *Tarkinon* van?

- A Mocsok feljebbvalói közül valaki említette – válaszolta kis habozás után TK-813.

- Mocsok? – nézett vissza TK-813-ra csodálkozva a rohamosztagos. – Ki az a Mocsok?

- De hisz tudja, nem, uram? TK-592, azt hiszem... huh, TK-592.

- Mikor mondta el? – kérdezte türelmetlenül az idősebb rohamosztagos.

- Nem olyan rég. Amikor megtisztította az utat a *Tarkin* felé, uram.

A veterán visszafordult az ég felé, és úgy folytatta:

- A következő őrségváltásnál maga, "Mocsok" meg én szépen besétálunk a fejesekhez és elbeszélgetünk egy kicsit a katonai illemszabályokról, na és persze egy kis tudnivalót is közlünk a bázisról. Továbbá elmondjuk, hogy a hockalegiek nem sok szeretetet mutatnak a Birodalom felé. Talán némelyikük Lázadó kém.

- Igen, uram.

De a veterán akkor már nem figyelt oda. Figyelmét a TK-813 sisakjának tetején csillogó sárga pont kötötte le. Aztán megint felpillantott az égre. A még előbb tányérnak látszó űrállomás villámgyorsan változott át tűzlabdává.

- Ez a *Tarkin*? – kérdezte aggódva TK-813.

- Az volt.

- Uram, mit... - kezdte volna TK-813, de a veterán társa már nem figyelt rá. A szállítóhajó felé rohant, sugárvetővel a kézben.

Darth Vader a megnyomorított TIE vadászában ült. A transzparacél ablak megrepedt, a gép jobb oldala csúnyán szétroncsolódott. Ha nem lenne a létfenntartó ruhája és a TIE frissen megerősített törzse, már rég vérbefagyott hulla lenne a Hockaleg űrében, sodródva a *Tarkin* romjai közt. A robbanás alkatrészek miriádját köpte az űrbe, továbbá radioaktív sugárzás nehezítette a hajók közti kommunikációt. Ezért Vadernek nem volt más dolga, mint ülni az ülésben, hallgatni nyugtalanító, érces sziszegését – és töprengeni azon, hogyan szalasztotta el a lehetőséget, hogy elkapja fiát, Luke Skywalker.

Csupán néhány hét telt el a Felhővárosban lezajlott párbaj óta. A zászlóshajójával, a szupercsillagromboló *Executorral* a Hockalegre repült, hogy megnézze a *Tarkin* munkálatait.

A vívódó nagyúr

Egyáltalán nem repesett az örömtől, amiért az úgynevezett szuperfegyvert arról az emberről nevezték el, akinek a vezetésével a Halaácsillag elpusztult. A véleménye megváltozott, mikor leszállt az úrállomásra – mintha Luke jelenlétét érezte volna a fedélzeten.

Vader nemrég szalasztott el egy újabb lehetőséget Luke Skywalker letartóztatására a Fondoron. És az Aridiuson is. És a Monasteryn. És a Mimbanon, a Verdanthon, és Felhővárosban. Ezekkel a tapasztalatokkal a háta mögött, Vader megint futni hagyta Luke Skywalkert. Számítva rá, hogy az ifjú Lázadó szabotálni fogja a reaktormagot, a nagyúr megparancsolta Nord ezredesnek, hogy ürítse ki a reaktor körüli helyeket, és erősítse meg az őrséget a vélhető menekülési utakon. Vader pedig ott állt a reaktorban, várva, hogy Skywalker belesétáljon a csapdába.

Arra viszont nem számított, hogy Nord ezredes meg akarja ölni.

A gyilkossági kísérlet lefoglalta Vadert addig, míg Luke el nem menekült. De a nagyúr nem fordított tovább figyelmet az áruló ezredesre, gyorsan vadászgépbe szállt, hogy üldözze Skywalkert. Nem tudta azonban elkapni a fiát, mert a semmiből váratlanul előtűnt a *Millenium Falcon*. Valaki kizúdíttotta rá a *Falcon* vízkészleteit, és Vader csapdába esett a jégfalnak.

Vader a megrongált vadászából nézte, amint a *Tarkin* a *Falcon* felé fordul, hogy elpusztítsa. Nord ezredes azonban nem számított arra, hogy löni a robbanás előtt lehetetlen.

Miután a *Tarkin* felrobbant, vastag üzemanyag csíkok röppentek mindenfelé a Hockaleg fölötti űrben. Ezek a csíkok pillanatok alatt elemésztették az úrállomás körül sündörgő mindenféle csillagrombolót és kisebb teherhajót. A detonáció ereje sodorni kezdte Vader Tie vadászát az űrben. A *Tarkin* felől érkező törmelékek ráadásul majdnem lemetsztették a gép jobb szárnyát. Vader a műszerfallal vesződött, hogy minél messzebb jusson a Hockalegtől. Még időben sikerült leállítania a hajtóműveket, mielőtt azok felrobbanhattak volna.

Vader sisakjának fekete lencséjén keresztül bámult ki a pilótafülke törött ablakán. Roncsok mindenütt. Az *Executor* nagy valószínűséggel a közelben lehetett, de az interferencia megakadályozta őt abban, hogy felhívja őket, és eredjenek a *Millenium Falcon* után.

Hirtelen egy fehér csészéaljat látott maga előtt közeledni. Azonnal tudta, hogy a hön áhított *Millenium Falconra* akadt rá. De még mielőtt Vader megérezte volna Luke-ot az Erőn keresztül, a teherhajó fénysebességre kapcsolta. Vader megint csak csalódottságot érzett.

A nagyúr maga mellé akarta állítani az ifjú Skywalkert. Azt akarta, hogy a fia átálljon az Erő Sötét Oldalára. Addig nem tudja túlszárnyalni a saját mesterét, Palpatine császárt.

Vader egy nagy törmelékhalmot pillantott meg, amit az Erő segítségével más irányba terelt. Elképzelte, miképpen fogadja a *Tarkin* elpusztulását a Császár. Bár, már megérezhette a pusztulást az ő messze érő érzékelésével. Nincs olyan hely, ahová ne jutna el Palpatine tudata. Valószínűleg nincs elragadtatva a történetektől. Annál inkább elégedett az Endor hold fölött épülő Második Halácsillaggal. Vader biztosítani fogja majd Palpatine-t, hogy a Halácsillag nem jut a *Tarkin* sorsára.

A nagyúrnak megint bosszankodnia kellett. Ő csak egy egyszerű katona, egy végrehajtó, egy eszköz. Neki mindig az a feladata, hogy beszámoljon az építkezésekről, és némely esetben fenyítse meg az építés vezetőit.

A kommunikációs csatornából csak statikus zörej hallatszott. Az *Executoron* tudták, hogy Vader egy TIE-ban ül. Nagy valószínűséggel már el is indítottak néhány keresőcsapatot. Továbbá biztos volt abban is, hogy még sokat kell várnia rájuk. Nem volt ám könnyű megtalálni őt szenzorok nélkül egy nagy kupac szemét között. Vader nem az embereiben bízott, hanem abban, hogy előbb-utóbb megtalálják. Ha mégsem, a láthatatlan vasmarok megtanítja nekik a leckét. A félelem mindent megold.

Nord ezredesre gondolt, aki félt tőle. Nord nem volt az első ember, aki meg akarta ölni őt. Ráadásul, a többiekhez hasonlóan ő sem mert szembenézni közvetlenül a nagyúrral. *Az a baj ezekkel a gyáva férgekkel* gondolta Vader, *hogy nem félnek eléggé.*

A vívódó nagyúr

Miközben újból a műszerfalat pásztázta jeleket kutatva, Vader elképzelte, ki vagy mi próbálja majd megölni őt. Annak bizony nagyon buzgónak kell lennie, mert az ilyen támadások már sokszor próbára tették őt és a türelmét. Vader nem volt bolond, ahogy képzelték a merénylők. Vader pedig állt elébe nekik, hiszen az a avalaki vagy valami úgysem tudná meggyilkolni. Bízott benne, hogy túléli, mert mindig túlélte.

Észlelt egy mozgó tárgyat maga mellett. Meglepődött, mert ez nem egy gép az *Executorról*, hanem egy dobozforma hajó a Hockalegről. Vader megvillantotta a TIE futófényeit, hogy felhívja magára a figyelmet. Ahogy a dobozhajó közelebb ért, Vader mintha egy birodalmi rohamosztagos fehér sisakját látta volna megcsillanni a pilótafülkében.

Vader bekapcsolta a TIE belső lámpáit, hogy a rohamosztagos lássa őt. Felemelte fekete kesztyűs kezét, és a hajó kijáratára mutatott. A rohamosztagos megértette, mit akar a nagyura, és bólintott. Vader nézte, ahogy a dobozhajó precízen a TIE kijáratára fölémelkedik, éppen csak annyira közel, amennyire csak lehet.

Vader sem volt rest: felnyitotta a kijáratot, és kilőtte magát a várakozó hajó felé. A rohamosztagos már tárt karokkal várta őt a nyitott zsilipen át. Vader beúszott a hajó belsejébe, és lezárta a külső zsilipet. Pillanatokon belül megtörtént a nyomáskiegyenlítés. Vader szó nélkül átsétált a hajó hídjára, ahol a rohamosztagos feszes állásban várta őt.

- Miért nem egy arra kiképzett birodalmi pilóta irányítja ezt a kompot? – kérdezte mély hangján a nagyúr.

- A Hockaleg úrkikötőjén tartózkodtam, mikor a *Tarkin* felrobbant, nagyúr – válaszolta gondolkodás nélkül a rohamosztagos. – Elhagytam az őrhelyemet, hogy túlélők után kutassak.

- A Klónháborúban szolgált – váltott hangnemet Vader. Ez nem kérdés volt, kijelentés.

- Igen, nagyúr – válaszolta rezzenéstelenül a katona.

- És egy tapasztalt pilóta is, ha jól sejtem.

- Igen, nagyúr.

- Akkor miért van rohamosztagos páncélban? – kérdezte Vader.

- Leszereltem, nagyúr.

- Miért?

- Húsz éve – kezdte a rohamosztagos – megtagadtam egy parancsot, miszerint támadjak meg egy előljáromat. – semmi megbánás nem volt a hangjában.

Vadert lenyűgözte a katona fegyelme. Nem, nem is érzett félelmet a rohamosztagos lelkében. Pedig az ő szuszogása mindenkit elbizonytalanított. Az előtte álló alattvalója megbízható volt és lojális.

- Hol szolgált a Klónháború alatt? – kérdezte végül.

- Árnyék osztag, nagyuram.

Vader mesterséges légzése kihagyott egy ütemet.

- Ha az Árnyék osztagban szolgált, akkor... akkor önt...

- Igen, nagyúr, Skywalker tábornok képzett ki minket. Kívánja, hogy visszavigyük a csillagrombolójára?

- Még ne – intette le őt Vader. – Hagyjon egy jelzést a vadászgépemnél és vigyen a hockalegi bázishoz.

- Na de uram... - kezdte kicsit csodálkozva a rohamosztagos. – Ha itt hagyjuk a gépét üresen, azt hiszik, valahol az úrben sodródik...

- Hát akkor higyjék azt – hagyta rá Vader, majd lehuppant a másodpilóta ülésére.

Ahogy a komp átsiklott a Hockaleg atmoszféráján, Vader megszólalt:

- Érdekelnek a leszerelésének részletei.

- Jegyzőkönyvbe van véve, nagyúr – vont vállat az.

- Én magától szeretném hallani.

- Szabadon beszélhetek?

A vívódó nagyúr

- Szabadon.

A rohamosztagos megköszörülte a torkát.

- Gondolja, hogy klón vagyok, igaz?

- Igen.

- Húsz éve, miután az Árnyék osztag felbomlott, egy új parancsnokot kaptam – egy nem-klónt. Tőle kaptam a parancsot, hogy öljem meg az egyik lövészt – aki súlyosan megsebesült az egyik ütközetben. Én pedig megtagadtam a parancsot. A parancsnok le akart ezért löni, de én eltörtem az állkapcsát. Egy évig magányban éltem ezért.

Vader emésztette a hallottakat, majd újra kérdezett:

- Mi történt a sérült lövésszel?

- Visszavonult, de néhány hónappal később egy bombázás során életét vesztette.

- Megbánta, amit tett?

- Nem, nagyúr. Inkább büszke voltam, amiért segítettem az egyik társamnak tovább élni.

Az úrkikötő láthatóvá vált a pilótafülkéből.

- Ha az én parancsnokságom alatt szolgálna, megtagadna egy ilyen parancsot?

- Természetesen, nagyúr, hogyha ez segít abban, hogy tovább éljen.

Vader bólintott. Tovább emésztette a hallottakat. Ha valaki megtagadja az ő parancsát... hát akkor soha az életben nem lesznek pajtások. A klón letesztelte az egyik kommunikációs csatornát, de miután abból statikus zörejt tört fel, kikapcsolta.

- Nem sikerült kapcsolatot teremtenem a repülésirányítással. Nincs szükség az engedélyükre.

- Gondolja, lőnek majd ránk? – kérdezte Vader.

- Nem tudom.

- Rendben, csak tegyen le.

A komp leszállt, és mihelyest a landolókarok érintkeztek a talajjal, a rámpa lecsapódott. A klón sugárvetővel a kezében lesétált a rámpán. Mögötte, mikor biztonságossá vált a terep, jött a Szith Fekete lovagja.

- CT-4981 TK-813-nak, jelentkezz – kiáltotta a klón. – TK-813, hall engem? – majd mikor nem történt semmi, Vaderhez fordult. – Csak zörejt, nagyúr. Hová lett mindenki?

Vader a távolban kiáltásokat hallott és lövéseket. A rohamosztagoshoz fordult, aki szintén hallotta a zajokat sisakján keresztül. Mindketten egy, két épület közti sikátorba néztek. Egy rohamosztagos tűnt fel, és feléjük futott. Mögüle lőttek, és egyik sugárlövedék eltalálta. A katona arccal előre a betonba zuhant.

- TK-813! – kiáltott felindultan a klón, és odaszaladt elesett bajtársához. Vér buggyant ki a páncélja alól. A veterán behúzta őt egy apró kajibába. Vader mögötte maradt, tekintetét a sikátorra szegezte.

- Mi történt? – kérdezte a klón a sérült társától.

- Igaza volt a lakosokkal kapcsolatban – zihálta a sérült. – Nem szívlelik... a Birodalmat. Miután a *Tarkin* felrobbant, megtámadták a bázisunkat, és...

A sérült rohamosztagos teste váratlanul elgyengült, majd elernyed.

- Elment – suttogta bánatosan CT-4981.

- Maradjon mellettem – utasította őt érzelmtől mentes hangon Vader. Gyorsan átgyalogolt a kompjukig. A klón szorosan mögötte. Félúton jártak, mikor a leszállópálya mögül kenőanyagból foltos ruhájú emberek léptek elő. Öten voltak, és lőttek rájuk. Vader, egy kicsit sem lassítva, az Erő segítségével elhárította a sugarakat. A támadóknak volt eszüik, rögtön le is eresztették a fegyvereiket.

Vader, rajtuk tartva tekintetét, utasította a klónt:

- Készítse fel a kompot a felszállásra....

Vadert új lövedékek szakították félbe. Páncélok zörgése hallatszott a mögüle. Vader visszalépett a komp rámpájához, és látta a klónt szétterülve a földön. A veterán a bal oldalát

A vívódó nagyúr

szorongatta. Újabb ellenállók tűntek fel, de mintha kicsit ijedtnék néztek volna ki. Féltek Vadertől.

Elüldözve az ellenállókat, Vader a sérült klónhoz lépett. A veterán még lélegzett, de nem lehetett megállapítani, meddig tart ki.

- Nem... tudok elmenekülni... hagyjon itt... - mondta a klón.

Vader azonban nem ment el. Ehelyett levette a klón sisakját. A harcos arca nagyban hasonlított Jango Fette-re, de ráncok szabdalják ábrázatát, haja megőszült.

- Contrail, amikor az Árnyék osztagnál szolgált, a Khalida Nebula-i csatában a hívőjele Árnyék Tizenegy volt. Remek harcos volt.

A klón nem lepődött meg, hogy Vader tudta a nevét és hívőjelét. Szája mosolyra gördült.

- A tanítóm volt remek, nagyúr.

Röviddel az utolsó szótag elhangzása után a szemei befordultak, és csendesen kiszenvedett.

Vader lassan felállt, és a még megmaradt ellenállókra nézett. *Az én embereim, és mégis lelőtték* gondolta.

- Vader nagyúr, bocsásson meg, nem tudtuk, hogy a Hockalegen tartózkodik – mentegetőzött az, aki lelőtte a klónt.

- Vívódtam – mondta bosszúsan Vader, majd bekapcsolta a fénykardját. A karmazsin penge kísértetiesen villogott. – Engedjék meg, hogy megköszönjem, amiért kikököntettek gondolataimból.